क्षात् *sogleich darauf;* क्षणात् — क्षणात् *in diesem Augenblick — im nächsten A.* Spr. 7513. क्षणे *jeden A.;* क्षण° *in—, nach einem A., während eines A., momentan* (°सौहृद् Bhâg. P. 3,3,21); क्षणं कर् *sich einen A. gedulden* Chr. 43,2.—3) *ein best. Zeitabschnitt.* In der Astron. *48 Minuten* (Gaṇit. 1,17. Ind. St. 10, 203), sonst schwankend zwischen 4 Minuten und $^4/_5$ ($^{24}/_{35}$) Secunden. — 4) *ein freier —, geeigneter —, gelegener Augenblick, Gelegenheit, — zu* (im Comp. vorangehend). क्षणं कर् oder दा *Jmd.* (Gen.) *Gelegenheit geben;* क्षणं लभ् *G. finden.* — 5) *ein froher —, festlicher Augenblick, Fest* Megh. 9. °क्षीण *freudenlos* Daçak. 5,14. — 6) *Moment, Phase.* — 7) **eine Haupt-Mondphase.* — 8) **Abhängigkeit.* — 9) **Mitte.*

2.*क्षण m. = मारण Gal.

*क्षणक्षणम् Adv. *nur einen Augenblick.*

*क्षणतु m. *Verwundung, Wunde.*

क्षणद् 1) *m. *Astrolog,* — 2) f. आ *a) Nacht.* — *b)* **Blitz* Gal. — *c)* **Gelbwurz.* — 3) n. *a)* = क्षणदान्ध्य. — *b)* **Wasser.*

क्षणदाकर m. *der Mond.*

क्षणदाचर m. *Nachtwandler,* so v. a. *ein* Raksas.

क्षणदान्ध्य n. *Nachtblindheit, visus diurnus.*

क्षणदृष्टनष्ट Adj. *erschienen und sogleich wieder verschwunden* Mahâvîrak. 73,4. Harshak. 41,6.

क्षणदेश m. *der Mond* Bâlar. 89,4.

*क्षणद्युति f. *Blitz.*

क्षणन n. *das Verletzen, Verwunden.*

क्षणनष्टदृष्ट Adj. ungenau für क्षणदृष्टनष्ट Mṛkkh. 76,16.

*क्षणनिश्वास m. *Delphinus gangeticus.*

*क्षणनु m. *Verwundung, Wunde.*

*क्षणप्रकाशा und *क्षणप्रभा f. *Blitz.*

क्षणभङ्ग m. *der beständig vorsichgehende Verfall der Dinge, beständiger Wechsel* (buddh.). °वाद् m. Çaṃk. zu Bâdar. 2,1,18.

क्षणभङ्गिन् und °भङ्गुर (f. आ) Adj. *alsbald zusammenbrechend.*

क्षणभूत Adj. *nur ein Augenblick seiend* R. 1,45,3.

क्षणमात्र n. *nur ein Augenblick,* Acc. *nur einen A.,* Instr. *in einem A.*

*क्षणरागिन् m. *Taube.*

क्षणविध्वंसिन् 1) Adj. *alsbald zusammenbrechend.* — 2) *m. *ein Buddhist (der einen* क्षणविध्वंस = क्षणभङ्ग *annimmt).*

क्षणवीर्य n. *eine glückliche Stunde* Varâh. Jogaj. 4,4.

क्षणवृष्टि f. *alsbald zu erwartender Regen.*

क्षणशस् Adv. *auf Augenblicke.*

क्षणान्तर n. *eine kleine Weile.* किं चित्क्षणान्तरम् Acc. *einen Augenblick,* Loc. *nach einer Weile, hierauf.* तत: °रे 154,4.

क्षणिक 1) Adj. (f. ई) *a) nur einen Augenblick während, momentan, jeden Augenblick wechselnd.* Nom. abstr. °ता f. (Çaṃk. zu Bâdar. 2,2,25) und °त्व n. — *b) einen freien Augenblick sich machend, für einen A. sich frei machend, eine Gelegenheit ergreifend.* — 2) *f. आ *Blitz.*

क्षणिकवाद् m. = क्षणभङ्गवाद् (u. क्षणभङ्ग) Çaṃk. zu Bâdar. 2,1,18, v. l.

*क्षणित Adj. von 1. क्षण.

क्षणितोस् Abl. Inf. von क्षन् *verwunden* Çat. Br. 14,8,14,4.

क्षणिन् 1) Adj. *a) einen freien Augenblick habend.* — *b)* **momentan, vorübergehend.* — 2) *f. नी *Nacht.*

*क्षणेपाक gaṇa न्यङ्क्वादि.

क्षत 1) Adj. s. u. क्षन्. — 2) f. आ *ein verletztes, geschändetes Mädchen.* — 3) n. *a) Verletzung, Wunde; Contusion; rupture or ulcer of the respiratory organs* Wise 321. — *b) das 6te astrologische Haus.*

क्षतकाम m. *ein aus Verletzung (übermässiger Anstrengung) entstandener Husten* Bhâvapr. 4,75.

*क्षतकृत् m. *Semecarpus Anacardium* Nigh. Pr.

क्षतकृत Adj. = क्षतज 1). विसर्प m. Bhâvapr. 6,45.

*क्षतघ्न 1) m. *Conyza lacera.* — 2) f. आ und ई *Lack* (लाक्षा).

क्षतज 1) Adj. *von einer Verletzung herrührend.* विसर्प m. Bhâvapr. 6,44. कास m. *eine best. Form des Hustens.* — 2) n. *a) Blut.* — *b)* **Eiter.*

*क्षतजन्मन् n. *Blut* Gal.

क्षतजष्ठीविन् Adj. *Blut speiend* Bhâvapr. 3,96.

क्षतरोहण n. *das Verwachsen —, Heilen einer Wunde.*

*क्षतविध्वंसिन् m. *Argyreia speciosa* oder *argentea.*

क्षतव्रण m. *eine durch Verletzung entstandene Wunde.*

क्षतसर्पण n. *Verlust der Bewegungsfähigkeit* Suçr. 1,270,18.

*क्षतक्षार n. *Aloeholz.*

क्षताभ्यङ्ग m. *die Stelle eines* Havis, *von der man Etwas davongenommen hat.*

क्षति f. 1) *Verletzung, Beschädigung.* — 2) *Einbusse* Spr. 7336. — 3) *Schaden, Nachtheil.* — 4) *Fehler.* — 5) *Vernichtung, Zugrunderichtung, Beseitigung, Entfernung.*

क्षतिन् Adj. 1) *eine Verletzung habend* Karaka 6, 17. — 2) *am* क्षतकास *leidend* Bhâvapr. 1,94.

क्षतोत्थ Adj. = क्षतज 1). कास.

क्षतोदर n. *Beschädigung der Gedärme durch einen eingedrungenen Körper* Bhâvapr. 5, 81. 82.

क्षतोद्भव 1) Adj. = क्षतज 1). — 2) n. *Blut.*

क्षत्तर् Nom. ag. 1) *scissor, Vorleger* (von Speisen). — 2) *Ver —, Austheiler.* — 3) *Aufwärter,* insbes. *Thürhüter;* auch *Kämmerling.* — 4) *Wagenführer.* — 5) *Wagenkämpfer.* — 6) Bez. *verschiedener Mischlingskasten.* — 7) *Bein. Brahman's. — 8) **Fisch.*

क्षत्र 1) n. *a)* Sg. und Pl. *Herrschaft, Obergewalt, Macht, imperium.* — *b)* Sg. und Pl. *die Gesammtheit der Herrschenden.* — *c) der herrschende, fürstliche Stand, die zweite Kaste.* — *d) Fürstenwürde.* — *e) ein Angehöriger der zweiten Kaste.* — *f)* **Reichthum.* — *g)* **Wasser.* — *h)* **Körper.* — *i)* **Tabernaemontana coronaria* Râǵan. 10,145. क्षत्त्र v. l. — 2) *f. ई *eine Angehörige der zweiten Kaste.*

क्षत्रदेव m. N. pr. eines Mannes.

1. क्षत्रधर्म m. *die Pflicht der zweiten Kaste* 45,32.

2. क्षत्रधर्म m. N. pr. = क्षत्रधर्मन् 2) und क्षत्रवृद्ध VP.^{2} 4,43. 44.

क्षत्रधर्मन् 1) Adj. *die Pflichten der zweiten Kaste erfüllend* MBh. 5,179,37. — 2) m. N. pr. eines Fürsten.

क्षत्रधृति m. *eine best. Begehung beim* Râǵasûja.

क्षत्रप m. *Satrap.*

क्षत्रपति m. *Meister der Herrschaft.*

क्षत्रबन्धु m. *ein Angehöriger der zweiten Kaste;* im verächtlichen Sinne so v. a. *ein* Kshatrija *der Geburt aber nicht der Handlungsweise nach.*

क्षत्रभृत् 1) Adj. Subst. *Träger —, Bringer der Herrschaft.* — 2) m. *ein Angehöriger der zweiten Kaste.*

*क्षत्रभेद (!) m. Bein. Çatadhanvan's Gal.

क्षत्रमात्र n. *der Inbegriff des* Kshatra Çat. Br. 14,8,14,4. Vgl. Bṛh. Âr. Up. 5,13,4.

क्षत्रयोग m. *Verknüpfung des fürstlichen Standes.*

क्षत्ररूप n. *das Wesen des* Kshatra Ait. Br. 8,7.

क्षत्रवनि Adj. *dem fürstlichen Stande zugethan.*

क्षत्रवत् Adj. *mit fürstlicher Würde begabt.*

क्षत्रवर्धन Adj. *Herrschaft fördernd.*

क्षत्रविद्या f. *die Wissenschaft des Herrscherstandes.*

*क्षत्रवृक्ष m. *Pterospermum suberifolium.*

क्षत्रवृद्ध m. N. pr. eines Fürsten.

क्षत्रवृद्धि m. N. pr. eines Sohnes des Manu Raukja.

क्षत्रवृध् m. N. pr. = क्षत्रवृद्ध.

क्षत्रवेद् m. *der* Veda *der zweiten Kaste.*

क्षत्रश्री Adj. *im Glanz der Herrschaft stehend.*